

те.

Именно този неотраден факт обяснява защо общественици и интелектуалци от ромските среди у нас възразяват срещу въвеждането на ромско-езиково образование и обучение на подрастващите и младежта от ромски произход. За читателя навярно ще представлява интерес, как бяха посрещнати опитите да се създава единен писмен ромски език и на негова основа да се въвежда единно ромско образование и обучение.

Наистина, определени ромски среди, свързани предимно с ромските групи, изповядващи исляма и гравитиращи към неговата туркофилска ориентираност, активно и манифестиращо защитават създаването на такъв език и въвеждането на такова образование и обучение. Нещо повече, те пледират, че така служат на циганската кауза, защото намират най-сетне път и средства да изведат ромите у нас до висотата на съвременната българска и световна писменост и култура.

В същото време немалко ромски среди, свързани най-вече с ромските групи, сред които християнството е традиционно възприето вероизповедание, решително възразяват да се въвежда единен ромски език и единно ромско образование и обучение, особено отделено от образованието и обучението на подрастващите и младите роми на български език. За тях това би означавало ромите да се върнат назад с векове, да бъдат обособени от българския народ и неговата култура. Нещо повече, те допускат че така ромите могат да бъдат обект-предмет на антибългарска манипулация, която да работи за чужди интереси, цели и намерения. Тъкмо и поради това, отделни групи от тези среди намериха за целесъобразно да създават специални организации, в системата от задачи на които фигурира и изискването за борба против въвеждането на ромско образование и обучение в нашата страна.

Такава задача си поставят например т. нар. цигански барони у нас. По-конкретно, през втората половина на септември 1992 г. в столичния ресторант "Лебеда" се събират бароните на 4 клана на роми християни и учредяват "Съвет